

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2016)0019

Клаузата за обща отбрана (член 42, параграф 7 от ДЕС)

Резолюция на Европейския парламент от 21 януари 2016 г. относно клаузата за обща отбрана (член 42, параграф 7 от ДЕС) (2015/3034(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз (ДЕС), и по-специално член 42, параграф 7 от него,
- като взе предвид член 2, параграф 4 и член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно клаузите за обща отбрана и солидарност на ЕС: политическо и оперативно измерение¹,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации, и по-специално разпоредбите на глава VII и на член 51 от него,
- като взе предвид изявлението на президента на Френската република пред френския Конгрес от 16 ноември 2015 г., че Франция е в състояние на война,
- като взе предвид заключенията относно сигурността и отбраната, приети от Европейския съвет на 19—20 декември 2013 г. и на 25—26 юни 2015 г.,
- като взе предвид резултатите от заседанието на Съвета по външни работи (на министрите на отбраната), проведено на 17 ноември 2015 г.,
- като взе предвид член 123, параграфи 2 и 4 от своя правилник,
- A. като има предвид, че на 13 ноември 2015 г. в Париж бяха извършени множество терористични нападения, отнели живота на най-малко 130 души от над 26 нации, както и факта, че от 2004 г. насам държавите членки на ЕС пострадаха от редица терористични атаки, при които бяха убити стотици и ранени няколко хиляди души;

¹ ОВ С 419, 16.12.2015 г., стр. 138.

- Б. като има предвид, че френското правителство официално се позова на клаузата за обща отбрана в член 42, параграф 7 от ДЕС след терористичните нападения в Париж от 13 ноември 2015 г.;
- В. като има предвид, че солидарността, помощта и взаимното съдействие между държавите членки на ЕС, включително чрез използване на средства на Съюза, са основополагащи принципи на ЕС;
- Г. като има предвид, че след позоваването от страна на Франция на клаузата за обща отбрана държавите членки имат задължение към Франция за оказване на помощ и съдействие с всички средства, с които разполагат, в съответствие с член 51 от Устава на ООН; като подчертава, че предотвратяването на конфликти и нападения е за предпочитане пред справянето с последствията от тях;
- Д. като има предвид, че борбата срещу международния тероризъм се разглежда като приоритет за ЕС и че прилагането на принципа за солидарност изисква предприемането на действия както на собствена, така и на чужда територия; като има предвид, че вътрешните и външните измерения на сигурността на ЕС са неотменно и тясно свързани; като има предвид, че е необходима обща стратегия на ЕС;
- Е. като има предвид, че предвидените в Договорите структури за сигурност и отбрана не са напълно използвани досега; като има предвид, че държавите членки носят отговорност за постигането на напредък в областта на сигурността и отбраната на Съюза;
- Ж. като има предвид, че ЕС трябва да засили сътрудничеството си с Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) с цел осигуряване на по-голяма съвместимост на политиките на сигурност и отбрана, утвърдени в двете рамки, по-специално в случаите, когато държава членка стане обект на въоръжено нападение на нейна територия, което включва извършването на терористични атаки;
- З. като има предвид, че европейските институции трябва да действат по-активно в областта на политиката на сигурност и отбрана и да насърчават прилагането на всички разпоредби на Договорите относно тази политика, включително разпоредбите относно особената роля на НАТО в европейската и трансатлантическата сигурност и отбрана; като има предвид, че европейските институции трябва да подкрепят всички държави членки в усилията им за пълно прилагане на тези разпоредби;
- И. като има предвид, че член 42, параграф 6 от ДЕС относно постоянното структурирано сътрудничество следва да се задейства от държавите членки, които желаят да работят в тясно сътрудничество помежду си;
- Й. като има предвид, че ЕС прие стратегия за борба срещу тероризма, която се основава както на инструменти на Общността, така и на междуправителствени средства в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС); като има предвид, че в тази стратегия се предлага действията на ЕС да се организират съгласно четири цели, а именно предотвратяване, защита, преследване и реагиране;

- К. като има предвид, че реакцията на ЕС в отговор на тероризма включва насърчаването на демокрацията, на диалога и на доброто управление с цел справяне с първопричините за екстремисткото насилие;
1. Осъжда най-категорично ужасяващите терористични атаки, извършени от „Ислямска държава“; изразява своята най-дълбока съпричастност, солидарност и съболезнования към всички жертви на терористични атаки и към техните семейства;
 2. Отбелязва и приветства единодушната подкрепа, предоставена на Франция от всички държави членки на ЕС; приветства готовността на всички държави членки да предоставят цялата необходима помощ и съдействие;
 3. Припомня, че за първи път беше направено позоваване на клаузата за обща отбрана; смята, че този случай трябва да послужи като катализатор за провеждане на задълбочени политически дискусии относно многоизмерния характер на европейската сигурност и отбрана;
 4. Отбелязва със задоволство допълнителните способности, осигурени за борбата срещу тероризма; призовава всички държави членки да поддържат своята безусловна и трайна подкрепа, както и да продължават да оказват сътрудничество дотогава, докато това е необходимо; отбелязва ролята на Франция като катализатор в това общо начинание и насърчава компетентните институции на ЕС да осигурят непрекъсната подкрепа, когато това е необходимо;
 5. Счита, че позоваването на клаузите за обща отбрана и за солидарност съгласно Договорите е преди всичко политически въпрос; подчертава факта, че Европейският съвет и Европейският парламент са мястото за провеждане на политически дебат във връзка с позоваването на тези клаузи;
 6. Изразява загриженост за това, че не всички държави членки имат възможности за управление на помощта и съдействието, предоставяни по клаузата за обща отбрана на двустранна основа, както е в този случай; следователно призовава Европейския съвет да даде допълнителен импулс за доразвиване на клаузата за обща отбрана, както и да засили ролята на съответните европейски институции за улесняване на процеса;
 7. Припомня своя призив, представен в предишни резолюции, към заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да предложи практически договорености и насоки за гарантиране на ефективна ответна реакция, в случай че дадена държава членка се позове на клаузата за обща отбрана, както и анализ на ролята на институциите на ЕС, в случай че има позоваване на тази клауза; въпреки това изразява съжаление, че нито анализ, нито насоки бяха налице, когато клаузата за обща отбрана беше задействана за първи път, което доведе до настоящото положение, изискващо *ad hoc* мерки, *ad hoc* управление и *ad hoc* сътрудничество;
 8. Счита, че създаването на практически договорености и насоки за бъдещо задействане на клаузата за обща отбрана остава неотложен приоритет;

подчертава, че при изготвянето на тези насоки следва да се вземат предвид поуките, извлечени от първото задействане на член 42, параграф 7;

9. Призовава Съвета и държавите членки спешно да разработят и приемат политическа рамка, която да служи като ориентир за прилагането на член 42, параграф 7 от ДЕС и да съдържа график, клауза за преглед и механизми за наблюдение; изразява дълбокото си убеждение, че всички национални, двустранни или многостранни действия след задействането на член 42, параграф 7 следва да се съобщават на Съвета и същевременно да се оповестяват;
10. Отбелязва, че клаузата за солидарност по член 222 от ДФЕС би дала възможност за предоставяне на съответни средства на ЕС на Франция и на други държави членки, пряко ангажирани в борбата срещу тероризма; припомня, че член 222 от ДФЕС е специално предназначен за справяне с последствията от терористични атаки в Европа и цели преодоляване на ниското равнище на сътрудничество и координация между националните правоприлагащи органи в Европа;
11. Изразява убеждението си, че за използване на съществуващия капацитет в държавите членки и на равнището на Съюза ЕС се нуждае от постоянен гражданско-военен щаб на стратегическо и оперативно равнище, както и че тази структура следва да извършва стратегическото и оперативно планиране на действия при извънредни ситуации, включително за колективна отбрана, както е предвидено в член 42, параграфи 2 и 7 от ДЕС, и бъдещото ѝ прилагане в тясно сътрудничество със съответните структури на НАТО;
12. Счита, че това задействане на член 42, параграф 7 от ДЕС следва да се превърне в катализатор за използване на потенциала на всички разпоредби на Договора, свързани със сигурността и отбраната, като се последва този пример; припомня в този контекст значението на пълното и правилно прилагане на „Пакета за отбрана“, състоящ се от Директива 2009/81/ЕО относно обществените поръчки в областта на отбраната и Директива 2009/43/ЕО относно трансфер на продукти, свързани с отбраната, вътре в Общността;
13. Призовава всички европейски държави да продължават да предоставят подкрепа в борбата срещу тероризма и да прилагат твърд подход както на тяхна територия, така и в чужбина;
14. Изразява дълбока загриженост за това, че главните извършители на нападенията в Париж очевидно са граждани на държави от ЕС, родени и живели в ЕС, и следователно призовава за предприемането на подходящи мерки за упражняване на контрол спрямо движението на оръжия, експлозиви и заподозрени терористи;
15. Настоятелно призовава държавите членки да започнат структуриран обмен на информация и оперативно сътрудничество между граничните управления, полицията и други правоприлагащи органи, както и обмен на разузнавателна информация чрез свързване на националните бази данни и пълно използване на съществуващите рамки, като например приложението на Европол за мрежа за сигурен обмен на информация (SIENA), както и чрез максимално използване на други платформи и услуги на Европол;

16. Настоява за цялостен подход по отношение на дерадикализацията, включително усилия на национално равнище, насочени към младите хора, предотвратяването на екстремисткото насилие и борбата срещу тероризма, който да акцентира върху укрепване на социалното сближаване, превенция на престъпността, целенасочени действия на полицейските органи и органите на сигурността въз основа на индивидуално подозрение или конкретна заплаха, установени от хора, а не от машини; подчертава освен това необходимостта от въвеждане на по-строги правила за придобиването и притежаването на оръжия, правила за износа и за борбата срещу незаконния трафик на оръжия;
17. Призовава за обща външна политика на ЕС по отношение на бъдещето на Сирия и Близкия изток в по-широк план, която да бъде прилагана в координация с всички заинтересовани участници; счита, че тази политика следва да бъде неразделна част от бъдещата глобална стратегия на ЕС;
18. Счита, че задействането на клаузата за взаимно съдействие представлява уникална възможност за полагане на основите за силен и устойчив Европейски съюз за отбрана; счита, че ЕС ще има капацитета и готовността да отговори на огромните вътрешни и външни заплахи и предизвикателства за сигурността само ако разполага със самостоятелни способности в областта на отбраната и сигурността;
19. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на председателя на Европейската комисия, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на генералния секретар на НАТО, на генералния секретар на ООН, на президента на САЩ, както и на държавния секретар по отбраната на САЩ.